

Devlete, Evkafa, eski tekkelere ait çiftlikler, eski rum ve ermenilerden kalma eraziler, derebeylere ait topraklar bedava olarak topraksız köylülere dağıtılmalıdır!

Topraksız köylüye çorak ve bataklık parçalar değil, işlenmiş, iyi topraklardan ve büyük çiftlik sahiplerinin erazilerinden toprak dağıtılmalı. Dağıtılacak bu topraklardan köylünün faydalanması için, onlara bedava ziraat aletleri ve araçları verilmelidir!

KÖYLÜYE TOPRAK

Son zamanlarda, burjuva gazetelerinde Köylülere toprak dağıtıldığı veya dağıtılacağı hakkında yazılara yine rastlanmaya başlandı. Köylünün vaziyeti ve yaşama şartları kötüleştiği bu yem h o r u l a r ı Ankaradan öttürmeye başlar. Türkiye köylülüğünün büyük bir kısmı bu yıl da kuraklık yüzünden adamakıllı zararlı. Halk fırkası hükümetinin köyde güttüğü siyaseti ve vergilerin ağırlığı, köylülük içinde arazi keşilmeden ilerleyen sosyal farklılaşmayı alabildiğine kızıldırıp duyuyor, derinleştiyor. Köyde yoksulluk habire çoğalıyor, artıyor. Bütün bunlar geniş Köylü kitlelerinin memnuniyetini bir az daha büyütüyor. Artık bu köylülük o kerteğe varmıştır ki bu köylüden bellidir, bu günkü şartlar altında, doğrusu kabul edilmesinde imkân kalmamıştır. İşte bundan dolayıdır ki Ankarada öttürülen y e m h o r u l a r ın en arası bu son zamanlarda epice sıkılaşmıştır.

Bu y e m h o r u l a r ının iç okşayıcılığı bir kat daha artmış iç çekiden beri gözlenen bir sürü hakikatler artık meydana vurmaya başladı. Kemalistler ve bütün yardakçılar, şimdiye kadar Türkiye'de topraksız köylü hakkında kat'iyen söylemek istemezlerdi, daha aksini iddia ederlerdi. Şimdi bu toprak ihlasına kurtarıcılığını bühâştünü büyük göstermek için, toprak dağıtılacak yerlerde köylülerin topraksız olduğu iddia ediyor. Mesela Aydın ili içinde Sotiyadice denilen bir çiftlik varmış ki Etilane köylü kenarı surları içinde kulandırıyordu ve bu köylülerde oturanların her biri topraksız değil mi? Topraksızlığı göstermek için daha bu bir şey değil, bunun daha ne çeşitleri, hele şark vilayetlerinde bunun ne katmerliliği var. Bu gün yüz binlerle köylü adesi topraksız ve bu yüzden sefalet içinde. İşte ziraat bankası bu sotiyyadice çiftliğini, devlet adına, oradaki köylülere dağıtmıştı. Bundan başka Niksar'da bir zömenlerle beraber topraksız köylülere toprak dağıtılıyormuş. Haberler insanın içini okuyor değil mi? Bir de işin iç yüzünü düşünelim.

Niksar'da verilen bu topraklar metru ve şimdiye kadar hiç işlenmemiş topraklardır. Sotiyyadice çiftliğinden topraksız köylüye verilecek olanlar da herhalde çiftliğe en çorak ve ham topraklardır. Çünkü para ile olduğu için fakir köylü elbette en ucuzunu yani en fenasını almak mecburiyetinde kalsak, iyi ve verimli parçalarda rengin köylülere elinde toplansak. Şimdiye kadar hiç işlenmemiş, hiç ekilmemiş bir toprakları mahsul almak için adamakıllı vasıtaları ihtiyacı var. Bütün toprağı kara saba siktürsünce. Ona traktör ve makine lazım. Bu da türk köylüsünde yok. Ondan vazgeçtik, bu

gün fakir türk köylüsünün bir çoğunda kara saba bile yok, olsa bile ona koşacak öküzü yok. Bundan bir iki yıl evvelde, burjuva gazeteleri, salınlı sürmek için mevcut tek öküzünün yanında bizzat kendisini boyundurmuş kaba çeken zavallı, fakir Haymanalı köylünün resmini, meşakkatlerden yılmayan kahraman türk köylüsü diye bamişlerdi. Falut, ne bu kahramanların kuvveti nede ağırlık ve baskımsızlıktan bir deri bir kemik kalan öküzlerin gücü devletini dağıtacağı bu ham toprak işleme yetmiş. Onun için fakir ve topraksız köylüye işlenmiş ve verimli topraklar verilmelidir. İlim de bu topraklardan gelecek fayda görülmesi için, izim olduğu kadar alet ve vasıtaları da verilmelidir. Yoksa verimli topraklarda deve diken de bitmez!

Ondan başka bu toprakların işlenmesi hiç sermaye yatırılmayacağına rağmen köylüye verileceği satılıyor. Devlet kendi çiftliklerini, eski Rum ve Ermeni topraklarını, Evkafa ve eski tekkelere ait çiftlikleri, derebeyleri topraklarını topraksız köylüye bedava dağıtmaya niyetlenmiş mi ziraat bankası? Anma köylü bu borcu 15 takasla ödeyecekmiş, ileride ise 25 takasla ödeyecekmiş, köylü bu borcu ödeyemez. Borç köylünün boğazından aşkın. O, çok yaktık tohum borcuna hiç ödeyemiyordu, alacağına pek şahin olan Ziraat bankası bu borçları teccil etmek zorunda kalıyor. Köylü çok ağır olan vergi borçlarını, tefeciye, ayanaya ve tüccara olan tahkütlerini, ki bu tahkütlerin her biri köylünün airtında teşmilmez birer yük haline gelir, temizledikten sonra toprak borçlarını da işi iyi bildiği için dağıtılacak toprakları daha dağıtmak ipotekleyecekmiş, yani bu satılan toprakların büyük bir kısmı aynı eski sahibine ödenecek demektir. Hiç kullanılmaması için, fakir köylülerin çoğu, aldıkları bu toprakları vasıtasızlık yüzünden işletmeyecekleri için daha ilk yıldan itibaren kendileri geri verecek.

Büyük erazi sahiplerine ait topraklar ve ziraat aletlerini bedava olan ellerinden alınmalı, topraksız ve fakir köylülere verilmeli dağıtılacak topraklar işlenmiş topraklar olmalı. Onlara bu topraklardan faydalanatılmaları için lazım olan vasıta ve aletler de bedava verilmeli. Yoksa bütün bunlar birer y e m h o r u l a u olmaktadır ileri gidemezler. Türkiye halkının artık yem borularının tahammülü yoktur.

**AMELELER, EMERÇİ KÖYLÜLER!
ORAKÇI KİŞİNİN GAZETENİZDİR.
ONU OKUYUN, ONA PARA VE HAKER
YARDIMINDA BULUNUN!**

KADIN VE GENÇ YAŞTA İŞÇİLERİN. EMERÇİNİ KORUMAK

Milli burjuvazi Türkiye amelesini insafsızca soyuyor. Hele kadın ve çocuk emeğini kudurmuşca emiyor. Patronlar, fabrikatörler bu ucuz ve taze iş kuvvetine süflükler gibi yapışmışlar. Türkiye işçisi ve iş kuvvetini koruyan ne bir kanun nede gerçek meslek birlikleri, olmadıkları için, patronların bu körpe ve ucuz iş kuvvetini istismar etmelerine de hiç bir had konmamıştır.

Fabrikatörlerin, tasarlamanın iş kanunu projelerine katıp koparıkları başlıca istisnalarından biri 8 saat iş günü, ötekisi kadın ve çocuk emeğini korumamadır. Patronlar iş gününün 10 saatını eşsiz olmasını, kadın ve çocuk emeğinin yaşlı işçiler gibi kullanılmasını istedikler. Sığıncak amaçlarını da şöyle bir ahlak kaidesiyle maskelemek istedikler: «Eğer kadınlar ve çocuklar gece işlerinde ağır, sağlığı zararlı her türlü işlerde çalıştırılmazsa işsiz kalacaklar, orospu haylaz olacaklar. Genç yaşta olanlar daha az saat çalıştırılmaz aylak serseri olurlar... Doğrusu buna akır su durur! ? Bay patronlar sizin yürüttüğ ve ameleyi merhametize soymağın hedef tutan burjuva ahlakınızı amele kadınlar ve genç yaşta işçiler istemiyor. Onlar, iş kanununda sunları istiyor:

1 - Ağır ve sağlığı zararlı işlerde, toprak aletleri işletmelerinde kadın ve 18 yaşından küçük gençlerin çalıştırılması yasaktır.

2 - 14 yaşına girmemiş olanların işe alınması memnurdur.

3 - Gebe ve züt veren kadınları, 17 yaşını doldurmuş gençleri gece çalıştırmak olmaz, yasaktır.

4 Kadın ve genç yaştakilere, büyüklerin yaptıkları işi görüyorlarsa, aynı işe aynı ücreti vermek mecburidir.

5 - Kol kuvvetli çalışan gebe kadınlara doğurmadan evvel 6 doğurduktan sonra da 6 hafta hiç çalışmamak üzere izin verilir. Kafa ile çalışılan için aynı şey 5 şer haftadır. İzin zamanlarının ücretlerini patron tam yevmiye olarak verir.

6 - Piyado zamanlarından başka, çocuğuna süt vermek için, her 3 saatte bir mezmure veren kadına yarım saat izin verilir. Bu mezmure saatleri iş gününe sayılır.

Kadın amele arkadaşlar ve genç işçiler! Türkiye Komünist Partisinin ileri sürdüğü iş kanununda sizi ve emeyinizi koruyan maddelerin hepsi bu kadar değildir. Atelyelerde, fabrikalarda bu iş kanunu için diğer amelelerle el ele verin, bu savatçı onlardan ayrılmayın! Bu savaş birlikte başarılır!

TASARRUF VE YERLİ MALLAR HAFTASI

Burjuvazi altınca tasarruf haftasını kutlula-
dı. Yine müesseseler, konfranslar ve müsaba-
kalar tertip edildi. Halk, para arttırıp bankalara
yattırma ve yerli mallar kullanmaya teşvik
edildi. Burjuvazi, halkın bankalara yatdığı
paralarını sermayeleştirmek seferber etmek istiy-
yor. Onun bu işte kârı büyüktür.

Burjuvazi, sermayesini arttırıp kazancını
çoğaltmak için her türlü çareye baş vuruyor.
İşçi zırtları, geniş köylü kütlelerini ve şehir
esnafını çok sıkı ve bayağı bir soygun rejimi
altında bulunduruyor. Gündelikler, devlet fab-
rikaları ve resmi müesseseler de dahil olduğu
halde bir çok yerlerde habire kırılıyor. Bunun
için yüzlerce misal gösterilebilir.

Bakırköyünde burhathasa idaresi işlerin
azaldığını ileri sürerek amelelere yal verdi. Bir
iki gün sonra aynı ameleleri eskiden daha az
yevmiye ile yeniden işe aldı. Hazin ya Türkiye-
de işkavat memnunda? Hem de devlet kendisi
yapıyor.

Yedikuledeki deri fabrikalarını, başta ve-
ka demanları Aleko ve mahdunları fiimasi ol-
duğu halde işçi gündeliklerini 150 kuruştan,
100 - 120 kuruşa indirdi.

Liman şirketi tahmil tahliye işçilerine
gündeliklerini edemaklılı kırptı.

Kuru çeşme kömür depolarının hammal-
larını yevmiyeleri iyice azaltıldı.

Belediye, meyve ve sebze halinde çalışan
hammalları hammaliye ücretlerine göz dikti,
bunları kendisi tahsil ediyor ve hammallara ay-
rı yirmi lira veriyor. En zor ve en ağır işler-
de çalışan ve adamaklılı kazandı diyorması icab-
ından bu zavallı hammal yapılan bu baksızlık-
lıca tahammül edemeyerek grev yaptılar, fakat
gözetici polisleri tazyik ve tehditle, elebaşları-
nın yavaşına asırtıyor ve hakaret ediyor. Sü-
reyya tevfikie rastırıldı, çalışmak istemeyenlerin
işlerini bir daha kendilerine iş verilmemesi için
paşa sola tamim edildi. Bunların şimdiki çalışma-
larını tamamen, çalışanları da yarı aç vaziyet-
te tutuyor. İstanbul'da ve Türkiye'nin başka yerle-
rinde bunlara benzer bir sürü misaller gösteri-
lebilir. Zaten işçiyi yarı aç vaziyette yasatma-
la aneak yetişen yevmiyeler, her şeyin atası
patronasına olduğu bu devirde azaldığına azal-
tılıyor.

Köylülerin iktisadi vaziyetleri, muhakkak
il şimdikiye kadar olduğundan daha berbat. Tar-
lavaları paraları verdiler. Akşama iki parayı da
kaya emekçi köylülükünün mühim bir kısmı bu
gün açlık çekiyor. Köylünün elinde borcuna
Altın yalanına insanın amelinen eli boğuründe
mansuaba ve yahut para ile bedavadan da ucuza kal-
dı. Sabahı dokümanlar bir daha grev yap-
maları mahsulleri az sonra borç olarak bir kağıtla-
rını fiyatları geri veriliyor. Böylelikle köylü-
lük gün geçtikçe daha çok batıyor, daha çok
refleksiyor.

Şehir esnafının durumu da günden güne
kötüleniyor. Unumiyette halkın satın alma
güçleri çok düşüktür. Halkın yavaşına için mah-
nusu yalınz para kazanmak ve ameleli ton-
ları olduğu en basit ihtiyaçlarını bile satın al-
madığı çok defa vaki işin, halkın yerli yemli-
yemine insanın hali budur. Dokümanların
her yemleri tavsiye ediyor, yerli mallar satın
gözetici veriliyor. Halkın mümin bir kıs-
mı bir mal alamıyor ki bunun içinde bilhassa
yerli mal seçsin.

İşçi gündelikleri bu kereye düşmüşken,
köylülük bir para yüzü görmez bir haldeyken,
işçiler sefaftan kuzanca aneak oluncycek, tam
kadar yavaşına yetecek miktarı zor bulur-
ken, paşası nasıl arttırıyor? Para arttırmak
onların bu işe girişmesi ve öteki daireler

bu gün Türkiye'de aneak bir avuç zenginlerin
ve dolgun maşlı memurların harcıdır. Geniş
küteller yaşayışlarını aneak ve güç belâ temin
edebiliyorlar. Nettekim istatistikler de gösteri-
yor ki bu gün Türkiye'de para arttırıp bankaya
yatan aneak umum nüfusun yüzde biridir.

Yerli mallara fazla sürüm aramıyor; bu-
nun için burjuvazi ve hükümet, işçi ücretlerini
çoğaltmalı, köylüyü sık boğaz etmemeli, esna-
fa kazanç imkânı vermeli. Öte taraftan da
çok bahalı olan hayat ücretlatimlidir. Hayatın
ürüzlütılması şimdikiye kadar olduğu gibi
emeçli kütlelerin zararına olmamalıdır. Bu u-
cuzlatma ne işçilerin gündeliklerini kırmak ve
işçi sınıfının çok daha sıkı ve şiddetli bir hale
sokmak, ne de köylülerin alınan ilk madde fiyat-
larını düşürmekle olmamalıdır. Bu, inhisar
rejimlerini azaltmakla, emek ve saire gibi har-
cı alam olan esyadan alınan müdâfaa vergisini
kaldırarak, fabrikatörlerin ve tüccar şirketle-
rinin kârını makul bir raddede tutmakla, onlara
ihtikâr yapmak imkânları vermemekle, büyük
şehirlerdeki nakil vasıtalarının tarifelerini in-
dirmekle ve bunlara benzer yollarla yapılma-
lıdır. Bir taraftan emekçilerin geliri artırılma-
lı ve öte taraftan da hayat ücretlatimlidir.

YAŞASIN GREVİ

SÜREYYA PAŞA FABRİKASINDA GREV

Süreyya paşa fabrikası, gündelikleri çok
vermekle ertek bütün sükunat oldu. Daynam
ve yıl başı olmasına rağmen ikinci teğrinin
üzerinde vermek mecburiyetinde olduğu yemli-
yeleri vermemekte yine ısrar ediyor. Haftalar-
dan beri borçlu yaşayan amele artık boğaz bul-
amaz oldu, hakkal ve açtı, fırın ve kömürü
borcu kestiklin başka tasalluflar verbe amele-
bin yavaşına asırtıyor ve hakaret ediyor. Sü-
reyya paşa ameleli, patronlarındaki bir çok ala-
mleri bir daha kendilerine iş verilmemesi için
kalklarına rağmen açlık çekiyorlar.

Artık dayanılmaz kereye gelen bu rezale-
t, Süreyya paşa amelelini harekete getirdi. Yüz
altmış doküman, birinci kânunun yirmisinde
birbirçok saat süren bir grev yaptı, paralarını
istedi. Dokümanlar, hem avans paralarını hem
ya aneak yetişen yevmiyeler, her şeyin atası
Atif bey ve müdür Tefvik o günün akşamına
paraları verecekleri vadile ameleli işe başlat-
tılar.

O gün akşama yalnız bir kısım amelinen
bir den veteççile namusu üzerine yemin eden
bir den veteççile namusu üzerine yemin eden
Altın yalanına insanın amelinen eli boğuründe
mansuaba ve yahut para ile bedavadan da ucuza kal-
dı. Sabahı dokümanlar bir daha grev yap-
maları mahsulleri az sonra borç olarak bir kağıtla-
rını fiyatları geri veriliyor. Böylelikle köylü-
lük gün geçtikçe daha çok batıyor, daha çok
refleksiyor.

Amele bu grevden beklediği tam muvaf-
kıyette, fakrıyla, alıncıya alamadı. Sebabi, bir taraf-
tan amelinen patronuna yalınz para kazanmak ve
ameleli tonları olduğu en basit ihtiyaçlarını bile satın al-
madığı çok defa vaki işin, halkın yerli yemli-
yemine insanın hali budur. Dokümanların
her yemleri tavsiye ediyor, yerli mallar satın
gözetici veriliyor. Halkın mümin bir kıs-
mı bir mal alamıyor ki bunun içinde bilhassa
yerli mal seçsin.

Teşkilâtçi köşesi

PARTİLER, FABRİKALARA GİRELİM!

"Fabrika, işletme ve istihlal hücreleri Kom-
ünist Partisinin iç kalesidir!"

Bugünkü kapitalist kuruluşunun büyük
tesad, en büyük hakarızlığı bilhassa istihlal
tarafındadır. Sosyal sınıfların menfaatlarının
en keskin çarpıştığı yer istihlaldir. Bu günkü
soygun rejiminin soyguncululuğu en iyi burada
göze batır.

Sonra, kapitalizmin mezarını kazın işçi-
ler bu işletme kışlalarında, toplantılar. Savaş-
mız, işçi sınıfının siyasi ve ekonomik kurtu-
luşu içindir, onun egemenliğini kurmak içindir
Çyle ise, işçilerin toplandığı istihlal merkez-
lerine, fabrikalara girelim.

Komünist parti, savaşta doğar ve savaşla
yagar. İşçileri soyguna ve soygun rejimine kar-
şı savaş kaldırmak, onlara önderlik etmek istiy-
yorsa amelelerin toplu bulunduğru fabrikala-
ra girmek zorundayız. Partimizi kitleye mal e-
delim. Komünist parti, işçi sınıfının en yük-
sek savaş organıdır. O, kuvvetini kitleden alır
Komünist parti kitle partisi olduğu nispette
mücadeleleri ve o nispette de Bolşevikleşmiş olur
Kitleye girmezsek, kitle partisi olamazsak da-
ima rektaat olarak, kendi kabuğuna büzü-
müç bir halde kalmaya mahkûmuz. Kitle par-
tisi olamazsak, çok çetin olan savaşımızı baş-
aramayız.

Kitle de bilfil kitle savaşla kazanılır.
Fabrikalarda hücreler kuralım, hücre ağları
fabrikalara saralım. Fakat, fabrikalarda yalnız
hücre kurmakla iş bitmez, kuru komünist
hücreli neye yarar. Bizim ana şiarımız: hü-
relerin kitleyi faaliyet yapmasındır.

Belli başlı fabrikalarda, hakkıyla kitle fa-
liyeti yapan, işçileri toplu hareketlere sevk
edebilen, onlara hareketlerinde önder olabi-
lecek kuvvetli ve aktif hücrelerimiz muhakkak
olmalıdır. Sınırları içindeki büyük istihlal mer-
kezlerinde kolları olmayan parti teşkilâtı za-
rif, işim ve vazifesini beceremeyen bir teş-
kilâttır.

AKTİF FABRİKA HÜCRELERİ isteriz!
İstikamet: kitle ve fabrikalar marş!!
G.E

de çalışan gündelikçilerin seyirci kalmış ol-
muştur. Amele paralarını almadan kır'tiyen işe
başlamamalı idi, kuru vaidere bel bağlamu-
ması idi. Dokümanların bu hare-
ketine bütün fabrika işçileri
de katılmalı idi. Bütün fabrika bir-
den işi brakına Atif beyde safağ atar ve
iki aydır vermediği paraları sökülme zorun-
da kalırdı. BU İSTEĞİ BİR DAFALIK İÇİN
DEĞİL, UMUMİLEŞTİRMEK LÂ-
ZİM! BUNDAN SONRA, HER 15 GÜNDE
PARAYI VERMEYE PATRONU MECBUR
ETMELİ, VERMEZSE GREV YAPMALI!

Bu dafalık tongaya bastırılan amele her
halde bu vakadan iyi bir ders alacaktır. On-
nu ne patronunun namusu ve yemini, ne de
de merhametli kurtarmaz. Onu aneak kendi
kendi kolları ve birleşerek teşkil edecekleri
kuvvetleri kurtarın!

Amele arkadaşları: grevlerde, içinde en
çok güvendiğiniz, atılan arkadaşlardan GREV
KOMİTESİ seçin. Grevi o idare etsin.

BARIŞ ÜGRUNDA SAVAŞ VE SOVYETLER BİRLİĞİNİ MÜDAFAA : BİZİM MERKEZ ŞIARIMIZDIR !

935 te toplanan Komünist Enternasyonallın 7 ci kongresinde İtalya proletaryasının önderi ERKOLİ yoldaşın raporundan 5 ci kısmın ayırmaya burduruz.

Yazı Komitesi

Habre harbe doğru giden kapitalist dünyanın feci hakikati karşusunda; milyonlarca kadını erkek, genç, asker kendilerini, kesin olarak, şu sulari soruyorlar: Bahtimiz kara talii'ne açılmış mı? Bizi tehdit eden bu korkunç kaçmıdan sakınmak mümkün değil mi?

Biz, amele sınıfının önderi olan komünistler, buna cevap verebiliriz! Harp, kapitalist cemiyetinin zaruri yol arkadaşısıdır. İnsanları insanlık istismar etmesine dayanan, kâr ve kazanç peşinen koyan kapitalist cemiyeti harpleri doğurur. Yine fakat; insanlık cemiyetinin inkısal meselerinin eninde sonunda kitlelerin savagile kotarıldığını da biliyoruz. Harp istemeyen geniş kitlelere biz şu çağırışla başvuruyoruz: „Kuvvetlerimiz birleştirilim! Barış uğrunda öcaker çarpışalım! Barışı korumak ve müdafaa etmek isyenlerle tek cephe kurulum!

En ağır anlarda bile barış için savaş ümit veremeyi değıldir! Ümit vericidir, cıkabı; barış için döğüşürken şimdi biz, S. S. C. B. inde hakimiyeti eninde bulunduran amele sınıfının kuvvetine dayaniyoruz. Sovyetler birliğinin ne er eide ettiğine bakınız! Yıllardan beridir onun sınırlarını harp tehdit ediyor. Fakat o; barış uğrunda ayak diredi, bu uğrunda maçı bir savas yürüttü. Kendisinin muazzam kuvvetine de yanp darış içinde gösterilebilecek bütün fedakârlıkları yaparak, şimdiye kadar harbin önderinden kaçınımsını başardı. Eğer Sovyetler Birliği olmasaydı, iki harp arasındaki şu nefes almaya müddeti bakıdadır süreklî olamazdı. milletler coktan yeni bir harbe tutuşmuş olurlardı. Şuhalde, barış uğrunda Sovyetler Birliğinin kuvvet ve kudretine dayanan savasımız muvafakıyyet kazanmak için bütün şaşımlara maliktir. Bu uğrunda kazandığımız her ayın, her haftanın insanlık için büyük bir değeri vardır.

KITLERİN EN DERN MEYLİNİ VE GAYRETLERİNİ, İNSANLIĞIN EN CANLI MENFAATLARINI HİSAPLAYAN KOMÜNİST ENTERNASYONALI: BARIŞI, S O V Y E T L E R BİRLİĞİNİ KORUMAK SEFERİNİN BAŞINA GEÇİYOR. BARIŞ ŞIARI, HARBA KARŞI SAVAŞTA BİZİM MERKEZ ŞIARIMIZDIR !

Dünya harbi giderken, Leninin Troçkistlere karşı yürüttüğü polemik; barış şiarını, bozgan yaratmak ve emperyalist harbinı burjuvaziye karşı vatandaş harbinı çevirmek şiarını aleyhine uğraşan menşevik temayülleri atış altına alan bir polemiktir. Gerçektede öyle idi. Emperyalist harbi yürüyüp giderken, artık barışı korumak savası bir mesele olarak ortada duramazdı. Tam tersine, proleter inkılabını açmak ve burjuvazinin hakimiyetini yıkmak için doğan derin behtandan, kapitalist dünyasına karşı harbin yaratıldığı kâin ve nefret dalgalarından istifade etmek meselesi ortada duruyordu. Bu savasın tazelenmek imkânını yalnız harbin emperyalist hükümetler, yürüttükleri harbin emperyalist amacını maalemek, kitleleri sız bulundugunu pek iyi biliyoruz. Böyle bir tanyordu güveniye koruyan siyasetden yana çek-dani İtalyada görüldü. Şimdi bunu Almanya da yapmak için, „sabil, „demokratik, „bertistan dem de seziyoruz. Böyle bir tendansi, amele sınıfının uğradığı bozgunluk yüzünden demoralize

Yoldaşlar! Bir harp vukuunda, emperyalist harbinı burjuvaziye karşı vatandaş savasına çevirmek şiarı Dolşeviklerin ana, merkez şiarı olarak kâacatır. Bunu saklamıyoruz. Fakat biz barış uğrunda maçı bir savas yürüterek bu savasın sonucunda; emperyalist harbinı burjuvaziye karşı vatandaş harbinı çevirmek yolunda proleteryanın mutlaka beraber götürmek zorunda olduğu amele yığınlarını, emeği köylüleri aynı zamanba da küçük burjuvaziye-inkılabı önderin etrafında toplamak istiyoruz.

Fakat, „emperyalist harbinı vatandaş harbinı çevirmek, her şeyden evvel kitlevi inkılabı peç çıkışlar yapmak demektir. Biz, harp patlak verinceye kadar barışın müdafaa için döğüşürük, emeçlerinin en derin ümitlerini yükledikleri barış uğrunda savas yürüterek kitlelerin derinliklerine daha çok indirmek onlarla bağlanđıka bu çıkışlar daha fazla mümkün hale girecek, burjuvazi için daha tehlikeli edici olacaktır.

Eğer biz, harbin hemen sonunda, o saatte ajitasyonlarımızın merkezine, orta yerine barış şiarını geçirmediğiz bunu şundan ötürü yapmadık. Ozama derin sürülen „barış, bizim siddette kâncakladığımız ve aleyhinde döğüşürükümüz Versay harşı idi. Hatta biz, dolayısıyla ota Versay sistemini tutuyormuş gibi bir fatiba bile brakılmak istemiyorduk. Şimdi, artık Versay sistemi yıkıldıktan sonra, Versaydan daha korkunç bir esgi sistemini Avrupa halklarının airtına yüklemek isteyen Alman faşizminin yeni bir harp çıkarmaya uğraştığı bu sırada barışı korumak bürbütün başk bir mahiyet alıyor.

Biz barışı yumuşak „Lalpli Tolatoyucular gibi korumuyoruz, inkılabın üstün gelmesine lazım olan şartları temin etmek için uğraşyoruz. Yarın bir harp patlarsa, büyük bir kosinik e savasa girişeceğiz, olunca kuvvetimizle döğüşeceğiz. Biliyoruz ki bu, burjuvazi ile aramızda hayat, ölüim savasıdır. Kuvvetlerimizizin az olmadığını biliyoruz. Fakat, bu kuvvetler artık şimdi öğümüzde duran o muazzam vazifeleri başara bilecek seviyede midir? Amele sınıfının tek cepesi şimdiye kadar ancak, hissedilme derecede muvafakıyyetler bir tek büyük kapitalist ülkede gösterdi. Amele sınıfının siyasi birliğini bir tek inkılabçı parti halinde yeni baştan kurmak meselesi kopkire olarak ancak şimdi konuyor.

Barış uğrunda savası faaliyetimizin ortasına sürerek biz; komünistlerin göya harbertaraf tar olduklarını; umutlarını harba bağladıklarını; inkılabı yapmak ve hakimiyeti ele almamak savasını mümkün kılacak duruma ancak harbin yaratıldığı hisap ettiklerini ancak temek küstahlığında bulunan burjuvaziden tutuklayık kuyak Troçkistlere varıncaya kadar her çöküş, iftiraların kötü niyetlerini aşacak ortaya vuruyoruz.

Bir sürü ülkelerde, hele, faşist diktatörlüğün olduğu yerlerde kendi sınıfına karşı inkılabçı savasın tazelenmek imkânını yalnız harbin emperyalist hükümetleri döğüşürükçe döğüşürükçe meyleden emeçlerinin pek iyi biliyoruz. Böyle bir tendansi, amele sınıfının uğradığı bozgunluk yüzünden demoralize

SOVYETLER ÜLKESİNDE

RAKIKLARIN - GERÇEK DÜ

Sovyet kömür ocakları işçilerinin hayatlarında bir parca:

Bu yazıda, bir vardiyede 7 ton yerine 105 ton kömür çıkaran Stahanof ve Stahanofçuların bahsetmeyeceğiz. Bunun Sovyetler ülkesini saran Stahanof hareketinden gelecek yararlarımızın bahsetmeyeceğiz. Sosyalizmin kurulduğu Sovyetler Birliğinde tarihte görülmemiş ve Kapitalist kuruluşunda eyle mümkün olmayan bu EMEK KAHRAMANLARI, Stahanoflar doğdu: çökü: yaşamak iyileşti, yaşamak neşeli oldu Sosyalist ülkelerde emeçlilere işçilere!

İşte, Donbas vatandaş kavşasında beyazlara karşı çıkmak çain işçilerin Donbası. Bu kömür havzası büyük ve geniştir. Okuyucularımıza bu geniş havzanın bir bölgesi olan Gorlovka'ya gösteriyoruz. Burası kömür işçilerinin hayatlarında vukua gelen kökten değışikliğe iyi bir ayandır.

Kapitalist dünyasında kömür işçileri dünyaya hararet verir kendileri ayak keserler. Toprak kulubelerinde yaşarlar. Sabun yığı gö-benizleri çil çaput içinde dolayrları kuyularla kuyular için çarşırlar işçiler zor bulurlar. Hele amelein zulmele istismar edidiği Türkiye gibi yerlerde, mesela Zangulakta, kömür işçilerin hatları fecattır. Eski den, Çarlık Rusyasında, Gorlovka kömür işçileri toprak kulubelerinde oturdu. Kömübler işçilerin öz malı değıldi. Bu ku-uberin tavaniarı alçak, kiralanı yüksekti. Pencerelei yoku, göbeceri kâncakı yakan bahtiyardı! Hele şu hele... 1 kova su 5 fapaktı 7 — 8 on kûflet günde ancak 2 kova su harcayabiliirdi. Bundan fazla su kaldırılamazdı amelein bütçesi. 2 — 3 aile 1 odada oturdu. (arkası 4 eü sahifede).

ölmüş elementer arasında kendisini meydana vurduğunu da biliyoruz. Bizim sınırlarımızda Lu-talca, kitle faaliyetlerinde, her türlü şartlar içinde mücedelenen kapıyan ve pek küçük bile olan legal kolyoklıklardan istifade etmek imkânları inkâr eden oportünistler arasında gözükür. Çerek bu gibi tendanslara ve gerekse, hatba kendi oportünistiklikleri inkılabçı cümlelere maalesele bile, harbin patlamasına arzu eden bu çeşit elementlere karşı yapılacak her müsamaha bizi yalnız ve ancak kitlelerden ayırır. Dahası var: Tevribe ile biz şu insanın geldiği ve görüldü ki amele hareketinin sefları arasında emperyalist harbinı inkılabı yol açar bir araç olarak işleri sürenlerin hepisi eninde sonunda amele sınıfından bağlarını kestirir ve bugün faşist karargâhında bulunuyorlar.

Barış için döğüşürük: biz, Sovyetler Birliğini en iyi bir tarzda müdafaa ederiz. Hic kimin işkili yoktur ki kopacak harp, iki büyük emperyalist devlet arasında patlansın. İle, yabut her hangi büyük bir devlet tarafından küçüktü ökelese karşı çarpışa bile, bu harp Sovyetlere karşı bir meyil alır. İ ve muhtakak ond karşı bir harbe döğüşürük. Harba getiye itağa atan har ay, her gün emperyalistlerin zıldığına Sovyetler Birliğinin daha kuvvetle karşı koyabileceği için bize bir karanlıdır. Bundan ötürü de barış uğrunda savasımız S. S. C. B. nin yürüttüğü barış siyasetine sıkı sıkıya bağlanıdır.

Barışın, Sovyetler Birliğinin korunması aydın aydır. Bu savasın harcıcaak bir tek amele sınıfı emele yoktur!

KALLES VE DÖNEK

Nazım Hikmet

„ORAK ÇEKİÇ“ de basılan „Kara Liste“, de Nazım Hikmet adını partiden kovulanlar arasında gördüm. „Kara liste“, dedi soysuzlardan biri de bu herifin.

„Orak Çekiç“, ilime aldığım zaman içim bir zevince dalgaşı geçti. Nasil evlenim!

Kara listede adını geçen Nazım Hikmet ve kompanyası, Türkiye Komünist Partisini içi sınıfı, emekçi halk kitlelerinin gözünden düşürmek kastıyla şöyle yaldırlı bir palavra dillerine dolamışlardır: „10000 le basan parti gazetesi istenir...“ Kompartinin içinde iktik çıkıp bozgunculuk yaratılanın çok geleceğikleri bir sözü bu. Nazım ve kompanyası bir yandan bu zevceleştiri yapılarını öte yandan partinin gizli matbaasını dağıttılar. Parti matbaasının makine, harf ve sairlerini çalmakla polise yaranan Nazım ve kompanyası partinin en kestini silahını elinde aldık sandılar. Türkiye emele ameliyesine inkılâpçı kuvvetine, yarıdıcılık kudretine inanmayan „Troçkist polis opozisyonu“, artık partiyi küle oturttuk dediler. Fakat hayhat ne savap ne güterdi!

Nazım Bursa mahkemesinde „benim komünistlikle ne ilişim var...parti beni kovmuş...savap yok...“ dedi. Evet, o komünist değildir. Bursa hapishanesinde bir komünist yapıldığını deşak yapıyor. Komünist edile meşur yatanlardan bazıları, bu alçukca hakazlığı protesto için, aştık grevini ileri sürüyorlar. Nazım Hikmeti ben emele için ölemem, diyor ve grev teşebbüsünü horuyor. Komünist olmadığını ve emele için ölemeyeceğini söyleyen bu adam, ne tek komünist nesriyatı yapmadı ama, onunkiler burjuva gazetelerine satdı kendini. İşpek-i kardeşler, in usşığı olan bu herif, artık hiç kalmadın: evet burjuva gazetelerine yazıyorum, geçineceğim diyor. „Kötü yazıyorum, işi de hayra bu kadar yazılır“, söylüyor. Yani yazı matronları ona daha fazla verilecek Türkiye emelelerinin kötlülüğüne daha iyi yaracakmış. Yazın kalles dönektir.

Nazım Hikmet ve kompanyasının partide kopardıkları ayrılığa „Troçkist polis opozisyonu“ deniyor. Neden? Çünkü onlar Leninizmi karikatürize ettiler, Marksizm ve Leninizm namı altında Troçkist kaçaklığı yaptılar, Troçkistlerle beş kurdular, partinin içinde polise ajanlık yaptılar. Şimdi ne yapıyorlar? Kompartinin savap karşısında dökülüp giden bu opozisyon, un artikları pis pis dedikudular yapıyor ve partilere leke atıyorlar.

Opozisyon döküntülerinin partiyi karşı yaptıkları kötü propagandalardan biri şudur: „partiyi görmek kodese girmektir...“ Bu doğrudan doğruya polisin terör sesidir; emeleli ve inkılâpçı kitleleri Komünist partisinin terk etmek iktedir. Polis asil kendi ajanlarını maskeleyerek maksadile bazı komünistlere provokator lekei atıyor. Öcedenbeni hep polisin ağızına bakın opozisyon döküntülerini, kendi provokatorluklarına gizlemek için, polisin bu masnavasına trozanlık yapıyorlar. Basta Nazım Hikmeti ol-nin düşmanı ve doğumun artması; yalnız evde duşu halde hepsi bunu yapıyor. Hatta Nazım Hikmet okudur sovsuzları ki, „Parti erkasını Komünistlerin kralılarına vermiş, elbet bir çerez, hezeyanlar uluorta zırlanıyor. Polis te aynı şeyi söylüyor. Böyle alçak bir provokasyon un-çak polisin ajansı, yapar. Komparti „polis opozisyonu“, ne ezdi çünkü o, Kominternin Sta-

linci sevk ve idaresine yürüyor. Bu hakikati itiraf etmek Nazımın işine gelmez. Nazım Hikmet yalnız bu gibi ipe aspa gelmeyen yalanlar uydurmakta kalmıyor, işi anıttı, tam polis haf-yeleri gibi komünist arıyor ve aratıyor. Adem-larına şöyle bir iş veriyor: „Sorun, araştır...falan...nereededir...“ Maktet şu gizli çalışanları açıklamak. Bakın bu sayıya: nereceye kadar düştü.

Nazım Hikmet ve kompanyası hâlî daha kendilerine komünist gişinü veriyorlar. Komünizm uğrunda hapis yattıklarını söylüyorlar. Bu yalışkan suatlı heriflere inansmayın. Artık polisin işine yaramadığı için burjuvazi onları içeri tükadı. Bu korkaklar iki yüzölçüğe çekinmiyorlar, hâlî baha polisin kuşruğunda doluyorlar. Nazım Hikmet Kompartiyi düşman Marksizme ve Leninizme hümsürdi. Ona inansmayın. O, komünist retetini para kazanmak için taşıyor, lahana yapıpına dönen kitapları pahalı pahalı satmak ve kendisini reklam etmek için kullanıyor. O, bu uğurda hiç bir şeyden çekinmiyor. Her neyse Peyami Seta gibi reaksiyoner bir burjuva jandarması, arif parası toplamak için H. evlerini dövüştü çıktı, komünizme, markizme ve leninizme küfrediterek burjuva gazetelerinde kendisini reklam ettirdi.

Ameleleri, emeleci köşükler, inkılâpçı münevverler, emele ve işliyi inkılâpları düşman mektepleri: Nazım Hikmet satılıyor. Parolanız şu olsun. Nazım Hikmet geliyor ataklıya kovun, itinize sokmayın, ona her şeyi protesto edin! O, kalles ve dönektir.

Z.V.

(has lafızlı bir mahifede)

Gorlofkada dşimî kadro işçilerinin ötrü şerhlerinin nazil değışikliğini gösteren rakamlar

Ekiden „Atöçü“ koyununda 250 aile kul-beleride, 65 aile işçilerinde, 71 aile ev köçelerin de, 43 aile yataklarında, 130 aile 1 oda ve 1 odada 85 aile. 3 oda 1 mutfağı oturlarda 11 aile yazardı. Şimdi kulubelerde ve köçelerde oturan hiç yoktur. Kaşla evlerde 11 aile kalması 11 oda 1 yer mutfağı olanlar 170 e çökmiş. 11er mutfağı 2 yer odaya geçişler 341 aileyi biriktirmek ve fazla kâr etmek herif için emelidir. 3 yer oda 1 yer mutfağı olanlar 11 den kararmış patronlar, bu cezaları unudaş gele kınağı edinmişler. Böylelikle yevmiyeleri 25 üste * 5 azaltıyorlar. O gündeki dşimî işçilerin kuru emekle karın doyurularını yapıyor. Ceza diye bütün bir yevmiyeyi kuzule ve işçiyi o gün meteliksiz çalıştıranlar da var. Bunun için Zorçaldak kömür, ocaklarında işçileri yevmiyeyi nazil güterekleştirmekle Nafile zihniyatı yoranıyor. Nasir yevmiyeyi emel olduğunu idare ederiz. Biz nakateme e çak mühendisleri heşit etmişler, işçi en fazla günde kay ton kömür çökümlerini deye. Bu işte herhangisi bir işçi bütün gün çalıştığı her de o miktarı tutamadını, o gün „SİFİR YEMİ“ MIYE... alır, neçkası hava alır.

Türkiye emeleli artik bu rezalelere nazı namaz. Bu ne kepezere boyunculuktur! Bunu bir son verilimlidir. Zaten gerçaklaeyecek kadar kat olan işçi yevmiyeleri böyle dalavaylarla daha fazla kırılmaz! Bir koyundan 10 post çıkamaz!

Bütün fabrika işçileri, emeleleri! Bilişerek, grevler yapıp bu para cezalarına bir son veriniz! Zaten sirtindiniz! geçirin patronları istedikleri gibi gündeliklerine maksas vurmalarına yol vermeyin!

PARA CEZALARI

FABRİKALARDA AMELEDEDEN KESİLEN PARA CEZALARI TAMAMEN KALDIRILMALIDIR. YENİ ÇIKACAK İŞ KANUNU BUNU MEN ETMELİDİR.

Zabitatı belediye emellerinin, yan bastın çamura battın deyerek menafatına ve pozitif saticardan aldıkları hudaiz becahız para cezalarından bahsedecek değışik. O, ayrı bir ders verir bir beladır. Bizim sözünü edeceğimiz, fabrikalarda işçilerden kesilen para cezalarıdır. Fabrikalarda işçilere olur olmaz şeyler için hıbre ceza vuruluyor. Patronlar yeni yeni yolları, yeni yeni ceza yollarını lead edip duruyor. Bu işte o kadar leri gezer tabirler, yarı ki, bu gün işçiyi verdiğü gündeki işçiyi birini ceza diye geri alıyorlar. Bu ceza işçilerin hangi birini sayılmaz, bitmez ki. Meşale abdestheneye gitmek, insanlara bir bir zarar önüne geçmeyecekleri tabii bir işçiyi cezalı değışik mi? Hayır, işçiler 12 saatte bir defa abdeste gitmeye kendilerini alıştırmaya meşhur dururlar. Her abdeste gidenen iki lira olan emeleli fabrika var. 1 tek ağra kenden 20 liraten yer var. Şifreye para fabrikasında bugün 20 lira sağan emeleli bir adam 1000 lira çalışın işçiler var. Meşaleli işçiler tabii atki kaçtığı için, 1 işlik kopuşu için beş para kumunları, kaç neyresac o kadar, paraları edilmek bir adediler. Bezular kumun işçileri kaçırmıyor, o yine patron tarafında ayarlanıyor. Onlara senelerden beri işçilikle suçsuz ağına ve ekinde kuzularda çökme emeleleri ki bir terzibi kurdı diye, karın parca parca kaç para alıyorlar tutuyor, ceza olarak işçiyi ödeten fabrikaları * 90 dir. Dışkat edile, kuzule parçanın tamamı masrafı da değışik de yarıdır bitiriliyor. Ustaları, usta başları işçilere ceza yazmazlarız bez aise ceza kuzule deye teşkil eden patronlar vardır. Patronlar, ustaları bitirilen gayret işçilerinin artırıp kâr emeleli senelerle kestikleri cezadan pay veriyorlar. E tabii bu iş yürür, çünkü keza de kârı kendinden de. Arada yanan işçidir.

Bütün bu cezalar yalnız, fabrikaları işçilerin iş disiplinini temin için yapılmıyor. Sormanı biriktirmek ve fazla kâr etmek herif için emelidir. 3 yer oda 1 yer mutfağı olanlar 11 den kararmış patronlar, bu cezaları unudaş gele kınağı edinmişler. Böylelikle yevmiyeleri 25 üste * 5 azaltıyorlar. O gündeki dşimî işçilerin kuru emekle karın doyurularını yapıyor. Ceza diye bütün bir yevmiyeyi kuzule ve işçiyi o gün meteliksiz çalıştıranlar da var. Bunun için Zorçaldak kömür, ocaklarında işçileri yevmiyeyi nazil güterekleştirmekle Nafile zihniyatı yoranıyor. Nasir yevmiyeyi emel olduğunu idare ederiz. Biz nakateme e çak mühendisleri heşit etmişler, işçi en fazla günde kay ton kömür çökümlerini deye. Bu işte herhangisi bir işçi bütün gün çalıştığı her de o miktarı tutamadını, o gün „SİFİR YEMİ“ MIYE... alır, neçkası hava alır.

Türkiye emeleli artik bu rezalelere nazı namaz. Bu ne kepezere boyunculuktur! Bunu bir son verilimlidir. Zaten gerçaklaeyecek kadar kat olan işçi yevmiyeleri böyle dalavaylarla daha fazla kırılmaz! Bir koyundan 10 post çıkamaz!

Bütün fabrika işçileri, emeleleri! Bilişerek, grevler yapıp bu para cezalarına bir son veriniz! Zaten sirtindiniz! geçirin patronları istedikleri gibi gündeliklerine maksas vurmalarına yol vermeyin!